

En toen ging de wekker (subtitel: toen waren de spieren warm)

Afgelopen zaterdag was de thuiswedstrijd tegen VVAC D1.

De uit wedstrijd was gewonnen, maar we wisten dat VVAC net zo goed had kunnen winnen. Voor de warming up waren de spelers dit keer erg enthousiast want met het koude weer stil staan was niet echt prettig. De tegenpartij had het beter voor elkaar omdat zij de shirtjes waren vergeten, deden zij de warming up in trainingspak. Nadat de trainingsjasjes voor de teamfoto van Alblasserdam D1 ook uit waren was het wachten op VVAC voor het begin van de wedstrijd.

Misschien dat deze tactiek van VVAC een rol speelde bij de eerste tien minuten, want er volgde achter elkaar drie tegen doelpunten.

Na de vraag uit het publiek of iemand even de wekker wil laten gaan, stond er wonder boven wonder een ander Alblasserdam D1 op. Of de spieren na die tien minuten nu warm waren geworden of dat iemand echt de wekker had laten gaan is mij nog niet duidelijk. Alblasserdam D1 kwam de rest van de eerste helft bijna niet meer van de helft van de tegenpartij.

Mitchel zorgde dat de ploeg en de leiding er daadwerkelijk weer in gingen geloven want in de eerste helft zorgde hij voor de 1-3. De druk nam toe en er ontstonden kansen, maar helaas geen doelpunten. Wat voor tactiek trainer John heeft besproken met de spelers is mij niet verteld, maar direct na rust zorgde Mitchel voor 2-3 en na de 3-3 van Frank scoorde hij ook nog de 4-3. Een betere tweede helft en de kwaliteit van de ploeg weer een stapje vooruit. Strijdlust..... nooit opgeven. De goede kwaliteit van de scheidsrechter zeker een vermelding waard. Het is fijn dat er vrijwilligers zijn die deze toch niet altijd dankbare taak op zich willen nemen.